

WEEK 50

Weekoverweging

Het zwangere heden

***

De eerste dag

De sneeuwkllokjes luiden
over de velden
het dorp herleeft
waar eens het
kerkhof lag
ligt nu een speeltuin
de morgen ontwaakt
er is een kind geboren
God leeft

***

God

Zij die mij lief is
heeft ontvangen
van de Heilige Geest.

Als jong meisje
overkwam haar dit
op een dag.

Sinds is zij zwanger
van verlangen en wil zij
leven baren.

Zij wil nu
ten einde toe
Jezus voldragen.

Het zwangere licht

een wereld in barensood
aardverschuivingen
cultuurverschuivingen
in de geesten in de kerken
worden oude vormen weggeleefd
en moet een dood geloof wijken

voor God die is gebleven
op weg naar de stal
om nieuw te worden geboren
in harten en handen
en huizen vol hartstocht
in de schoot van de nieuwe aarde

het is mid-winter
gesloten luchten ijzige kou
een wereld-winterslaap
geen groei en bloei
maar mensen schuilen samen
warmte zoekend bij elkaar

ginds achter de sneeuwrens
zwelt het nieuwe leven
na donkere dagen
een rijzende zon
een nieuwe wereld in wording
de nieuwe mens treedt aan

rassen en kleuren vloeien samen
aarde en ruimte arbeid en loon
als dagelijks voedsel gedeeld
mensen die spelende omgaan
met elkaars lichaam en ziel
niet om te bezitten maar

om leven te geven en ontvangen
lachende mensen zingende mensen
die groeten en binnenlopen achterom
een wereld van mogen en kunnen
waar God wandelt in de tuin
in de koelte van de middag

nog is de wereld in weeën
nieuw leven wordt in pijn gebaad
een nieuwe lente gaat ontwaken
de aarde wordt het paradijs
waarin God wordt geboren ....
zal het gebeuren vannacht?

Levenslied

0 God, hoog in de hemel,
ik roep tot U uit de diepte
zie mij, ik lig als een dakloze
hier op straat in de regen.

0 God, hoor mij, mijn stem
verstikt van woede en wraak
red mij uit deze diepe kuil waar
ik niet meer uit kan klimmen.

0 God, ik juich U toe
om de feestelijkheid van het leven
het grote licht dat schijnt
binnen en buiten mij.

0 God, ik geniet van
het stralende lichaam
van mijn beminde: U bent het
die mijn wezen streelt.

Loflied

Geliefden prijzen elkaar soms,
maar zingen niet steeds elkaars lof.
Zij bevestigen elkaar en zeggen
wat ze leuk aan elkaar vinden.
Zij danken elkaar ook vaak
als teken van blij erkennen.

Maar wat zij vooral doen is zeggen
dat ze van elkaar houden, niet
soms een keer maar keer op keer.
Dat zijn de woorden van het hart,
dat zijn woorden van begeerte
en een totaal en constant behagen.

***

Waarom zouden we ons dan voornamelijk
uitputten in liederen waarin we
God boven alles loven en prijzen?
Ik wil voortaan meer liefdesliederen
tot God zingen dan lofliederen
zeggen hoezeer ik van God houd.

En dan zeg ik vanzelf 'waarom'
ik van God houd en hoeveel:
omdat God zo oneindig lief is
en in mij de liefde heeft ontstoken.
Ik wil mijn blijheid ook uitzingen
want in Hem is al mijn lust.

De gemeenschap

Tegenover elkaar stonden zij
in een smal gangetje.
Hun stiletto's flitsten.
Ik kwam midden
tussen hen in te staan.
Zij keken dwars
door mij heen.
God was als een vuurzuil
waardoor hun wapens smolten.
Geen dode viel.

In haar zachte voorhoofd
viel het hemellicht.
Ik kuste haar ogen
en streelde haar voeten
om in Gods naam
te blijven staan.
Maar op een ochtend
viel zij
van grote hoogte
in handen van de dood.

Telkens word ik opgeroepen
in de schaduwen te treden,
te omarmen wie zich
vasthoudt aan de rand -
woord te zijn
van sprakelozen,
lichaam voor wie
van zichzelf is vervreemd.
Ik voel in mijn benen
de zware gang van God.

Maar vandaag, voor het eerst
in langgeleefde dagen,
sta ik in het vergezicht
van het nieuwe weten:
het is om jou, mijn Geliefde,
waar mijn verliefde hart
om jacht en zucht
en zich verliest.
Ik mag jouw leven leven,
jouw droom ingaan.

Vanaf vandaag moge mijn
leven voor een ander
gemeenschap zijn met jou:
sterke handen die we
in elkaar slaan om
eeuwigheid te scheppen,
spel buiten zinnen onderweg.
Mijn voeten willen
jou met mij dragen
door de tijd.

Ik verlang om bij jou te zijn
in waar je bent in wat je doet.
Nu mogen mijn dagen zich
als armen om jouw lichaam slaan,
mijn ogen zich openen
voor het aanzwellend licht
dat uit de toekomst
binnenstroomt in het heden.
Lichtvoetig staan mijn benen
in jouw spoor.

Gebeds- verhoring

God verhoort
ons gebed niet
maar heeft -
in zijn alles
aan mensen
overdragende liefde -
het aan mensen gegeven
zichzelf te verhoren
'in zijn Naam'.

Zo verhoort God
ons gebed:
wij zelf
raken anderen
over tijd
en afstand heen
in liefde aan,
ook al voelen zij
zich niet aangeraakt.

Elkaar
met hart en ziel
kunnen aanraken
behoort tot de
fysieke mogelijkheden
van de liefhebbende
geest van de mens.
Zo gaat namelijk God
van mens tot mens.

Zo kunnen we
aan elkaar
licht en kracht
overdragen -
elkaar het beste
toebidden.
En zo horen
en verhoren we
elkaar.

Het geluk van God

God, U die
liefde bent,
U bent niet
voor uzelf
U leeft niet
voor uzelf
maar voor alles
waarop uw liefde
is gericht.

Het gaat niet om
uw eigen eer
niet om zelf
bemind te zijn
maar om hen
gelukkig te zien
die U liefhebt
mens en dier
en alwat is.

U verlangt ernaar
mij gelukkig te maken.
Mijn geluk is
uw geluk maar U
vraagt van mij wel
er met U zorg
voor te dragen
dat ieder ander
gelukkig wordt.